Zaterdag, 5 December 1942 DAGBLAD 59ste Jaargang, No. 8772

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt dagelijks (behalve 's Zondags)
Abonnementsprijs voor het Gebiedsdeel
ƒ 1.50 per maand [Aruba ƒ 2.—] bij vooruitbetaling.
Afzonderlijke nummers ƒ 0.10.

Adm.: Tel. 1550. Redactie Tel. 1858.
Hoofdredacteur: Dr. JOH. HARTOG
Spreekuur van de Redactie 16—18 uur.
Bureaux: Conscientiesteeg 27—29.
Adres: Postbus 80, Willemstad.
Uitgeefster: Paulus-drukkerij.

Kantoor Verenigde Staten: M. D. BROMBERG & Asso. Inc.
19 to 25 West 44th Street, New York N. Y.
Kantoor voor Redactie en Administratie Aruba:
J. E. CROES, Postbus 14, Nassaustraat, Oranjestad, Telef. 38

Belangrijke gevechten om bezit van Tunis.

Daglicht -bombardement op Napels.

Duitse Ambassade te Buenos Aires in spionnage betrokken.

Knox verwacht Japanse terugkeer bij Guadalcanal.

VOORBEREIDING VOOR DE GROTE SLAG IN TUNIS

De Geallieerde grondstrijdkrachten in Noord-Afrika hergroepeerden zich andermaal voor de aanval, nadat men gedurende 48 uren de hevige as-aanvallen had afgeslagen. Volgens mededeling van een Geallieerden zegsman hebben beide partijen hevige verliezen geleden. Ondanks de vijandelijke aanvallen om hen terug te werpen, beheersen de Geallieerden steeds de steden Tebourba en Mateur, die samen met Djedeiba de strategische Tunische driehoek uitmaken. Ook werd vermeld, dat de Geallieerde troepen strijden in de buitenwijken van Djedeiba. De Geallieerde zegsman verklaarde, dat de Britse en Noordamerikaanse troepen hun handen vol hebben met het verdrijven van de as-strijdkrachten uit Tunis. Bij een nieuwe krachtmeting, aldus deze zegsman, zal de overwinning „aan die zijde zijn, waar men het eerst zijn krachten herkrijgt".

Van de Berlijnse radio kwam de bewering, dat de Noordamerikaanse strijdkrachten in Tunis in het defensief zijn in de steeds voortdurende slag, welke alweer volgens deze radio in het gebied van Tebourba in het voordeel van de Duitsers zou verlopen. Deze beweringen worden evenwel van geen enkele zijde bevestigd. Gisteren maakte de Berlijnse radio bekend, zelfs zonder een bevestiging hierover van het Duitse Hoofdcommando, dat Tebourba, het spoorwegknooppunt op ongeveer 45 kilometer ten Zuiden van Bizerte en op 32 kilometer ten Westen van Tunis in de handen van de As was (Londen, (AP) 4.12).

HEVIGE GEVECHTEN BIJ MATEUR.

De radio van Marokko zeide, dat „hevige gevechten" in voortgang zijn in de sector van Mateur, op 40 kilometer ten Zuiden van Bizerte aan de spoorlijn naar Tunis (Londen, (AP) 4.12).

TANKGEVECHT IN VOORTGANG.

De radio van Parijs zeide, dat „de grote tankslag, welke gedurende de laatste 48 uur woedde in het gebied van Tebourba in Tunis nog in voortgang is. (Londen, (AP) 5.12).

DE VERWOEDE STRIJD OM TUNIS.

Robert Bunnelle seint uit Londen:

De Geallieerde strijdkrachten, die porren naar zwakke punten van de asverdediging buiten Tunis en Bizerte, ondervonden een taaie en vastberaden weerstand, terwijl gevechtsvliegtuigen van leger en marine voortdurend dood en verderf deden neerregenen op de voorraadlinies van den vijand over de Middellandse Zee. Een verschrikkelijk lopend gevecht om het meesterschap in de lucht en op zee in de Straat van Sicilië heeft 6 voorraadschepen van de as, 3 torpedojagers en 1 torpedoboot naar de bodem gezonden in een tijdsverloop van misschien 24 uur.

De Geallieerde zegsman, die persoonlijk erkende, dat de Geallieerde strijdkrachten haar handen vol hadden in de campagne om het Tunische leger van de as de zee in te drijven, verklaarde, dat het voordeel in de komende grootscheepse slag op het land zal gaan naar „hem, die zijn kracht eerder herwint". Hij zeide, dat beide partijen hevige verliezen leden, terwijl de Geallieerden de tegenaanvallen van de nazies gedurende 48 uur afsloegen in de bittere gevechten, welke woedden in de driehoek Mateur—Tebourba—Djedeida ten Westen van Tunis en Bizerte.

Over zee sloeg de Britse Marine venijnig toe in een poging elk schip van de As te vernielen, dat meer mannen en pantserstrijdkrachten bracht naar de defensie-troepen, terwijl van elk beschikbaar vliegveld in Noord-Afrika en Malta lange afstands bommenwerpers en lange afstands gevechtsvliegtuigen onophoudelijke slagen toebrachten.

De marine-verslaggever van de Londense „Daily Express" schreef: „Een eskader van onze laatste oorlogsschepen, waaronder vele die nog op de geheime lijst staan, hebben zich geworpen in de vernielende slag en hebben een opmerkelijke overwinning behaald in de openings-phasen". Het verlies van de as aan schepen werd binnen twee dagen op 10 gebracht met de bekendmaking, dat Geallieerde vliegers nog 2 koopvaardijschepen tot zinken brachten in een convooi, dat in de nacht van Woensdag in Zuidelijke richting voer. Een derde werd nog in vlammen gelaten. Spoedig na deze aanval werd gemeld, dat lichte Britse vlootstrijdkrachten een Italiaanse torpedoboot tot zinken brachten, die deel had uitgemaakt van het escorte voor het convooi. De Britten waren van mening, dat „Hitler zijn troepen niet in Tunis kan houden als hij hun geen voorraden kan zenden — en wij zijn van plan ervoor te zorgen, dat hij zulks niet kan."

Niettegenstaande de herhaalde aanvallen van de As, zouden de Geallieerde troepen nog in het bezit zijn van Tebourba en Mateur, twee van de steden, die een strategische positie vormen in Tunis. Tevens zou men vechten in de buitenwijken van een derde stad, Djedeida, die op slechts 20 kilometer ten Westen van Tunis ligt.

Toen de rook van de slag opsteeg van de tweede en hevigste tegenaanval, die de Duitsers gisteren deden, was het veld volgens den Geallieerden zegsman bestrooid met vernielde tanks. De verdedigers van de as waren samengedrukt in een smal, maar goed versterkt gebied en hadden een belangrijk voordeel boven de Geallieerde strijdkrachten, die van buiten aanvielen. Hoewel de Geallieerden de een veel grotere mankracht hebben dan de belegerde Asstrijdkrachten, zijn zij nog niet in staat geweest het volle gewicht van hun pantserstrijdkrachten en artillerie in de aanval te werpen. (Londen. (AP) 4.12).

COMMUNIQUÉ VAN FRANS HOOFDKWARTIER IN NOORD AFRIKA.

De radio van Marokko zond een communiqué uit het welk volgens zijn zeggen afkomstig is van het pro-Geallieerde Franse Hoofdkwartier in Noord-Afrika, waarin gezegd wordt, dat de verkenningstroepen van de As tot de terugtrekking werden gedwongen tussen Gabes en Gafsa in het Zuidelijk gedeelte van Tunis. Voorts zou men belangrijke vijandelijke stellingen veroverd hebben en honderden gevangenen gemaakt hebben ten Oosten van Sidi Busi. Van deze gevangenen zijn de meesten Duitsers (Londen, (AP) 4.12).

JAPS OP GUADALCANAL GEISOLEERD.

De Noordamerikaanse Minister van Marine Frank Knox zeide te geloven, dat de Japanners er in de laatste drie weken niet in geslaagd zijn versterkingen of voorraden op Guadalcanal aan te voeren. Knox merkte op zijn persconferentie ook op, dat de Japanse strijdkrachten op dat eiland een tekort zullen hebben aan voorraden.

Knox somde de verslagen op van bijna ononderbroken verkenningstochten op Guadalcanal sinds de grote overwinning van drie weken geleden op de Japanse vlootstrijdkrachten en zeide, dat „wij gestadig meer terrein veroveren en uitbreiden". Hij zeide, dat de steeds toenemende moeilijkheden, waarin de Japanners op Guadalcanal zich bevinden tot uiting worden gebracht in hun nogal wanhopige pogingen om nieuwe troepen en voorraden aan te voeren. In dit verband verwees hij ook naar de Japanse poging in de nacht van Maandag, waarbij men 6 oorlogsschepen, twee transportschepen en een vrachtschip verloren heeft tegen de Noordamerikaanse strijdkrachten, die op de loer lagen voor een dergelijke vijandelijke manoeuvre. Knox noemde deze actie een mislukking voor de Japanners. Knox gaf verder als zijn mening te kennen, dat de vijand een andere poging wagen zal om zijn troepen op dat eiland te versterken. Tot dusver hebben de verkenningstochten niet uitgewezen, dat de Japs op grote schaal met de concentratie van schepen bezig zijn nabij het Noordelijk gedeelte van de Salomonseilanden, van waaruit de laatste grote expeditie, die de herovering van het eiland Guadalcanal tot doel had, is uitgegaan (Washington, (AP) 4.12).

DUITSE AMBASSADE IN SPIONNAGE BETROKKEN.

De Argentijnse Federale Rechter Miguel Jantus zeide, dat een onderzoek van de Regering heeft aangetoond, dat de Duitse ambassade is betrokken bij de spionnage in Argentinië.

Jantus gaf bevel om de eerste 6 personen gevangen te houden om te worden ondervraagd in de opruiming van de gemelde spionnen-organisatie en verklaarde, dat zij ter beschikking van de Rechtbank blijven, gezien het feit, dat reeds een gedeeltelijk bewijs van hun schuld geleverd is. De 32 anderen, die gearresteerd werden, blijven nog over om ondervraagd te worden, doch de Rechtbank zeide, dat de getuigenissen van de eerste zes bewezen hebben, dat leden van de Duitse Ambassade in Argentinië hebben deelgenomen aan spionnage-handelingen en misbruik hebben gemaakt van hun rechten in het land (Buenos Aires, (AP) 4.12).

HIMMLER WIL GEHEEL ITALIË BEZETTEN.

Tass meldde in een bericht uit Stockholm, dat Heinrich Himmler, hoofd van de Gestapo, onlangs bij een vergadering van de Duitse Oorlogsraad in het Hoofdkwartier van Hitler pleitte voor de volledige bezetting van Italië door de Duitsers.

In een ander bericht uit Genève zeide de Tass, dat Himmler waarschijnlijk spoedig een bezoek aan Italië zal brengen, waarschijnlijk om de Italiaanse autoriteiten van advies te dienen over de voorzorgsmaatregelen tegen luchtaanvallen en de andere maatregelen, die nodig zijn met het oog op de Britse aanvallen op de Noordelijke Italiaanse steden. Een bericht uit Stockholm zeide, dat volgens betrouwbare inlichtingen uit Berlijn, Hitler en de Oorlogsraad de situatie in Italië bespraken. Deelnemers aan de vergadering waren Himmler, Goering en „leidende Duitse Generaals, waaronder Rommel" (Moskou, (AP) 4.12).

ITALIË WIL UIT DE OORLOG.

De Londense „Daily Express" zeide, dat leidende persoonlijkheden uit de Italiaanse senaat aan den Koning een verzoek hebben aangeboden, waarin gevraagd wordt om de beëindiging van de oorlog en het bevrijden van het land „van vreemde overheersing". De buitenlandse correspondent Charles Foley, die echter geen bron van zijn bericht opgaf, zeide, dat zich onder de ondertekenaars admiraals, generaals en twee ooms van Ciano bevonden, die beweerden de „mening van de grote meerderheid van de senaat en het volk" te vertegenwoordigen. In de Brief werd herhaaldelijk des Konings en Kroonprins Umberto's passieve houding betreurd" ten opzichte van de „reeks militaire rampen, die het gevolg zijn geweest van het concentreren van de macht in de handen van één man, wien geheel de kennis van oorlogvoering ontbreekt" (Londen, (AP) 4.12).

PREMIER MACKENZIE KING IN WASHINGTON.

De Canadese Premier Mackenzie King arriveerde op het Witte Huis, waar hij door President Roosevelt werd verwelkomd. Naar verwachting zal hij er tijdens het weekeinde vertoeven en met Roosevelt spreken over economische problemen en andere de na-oorlogse quaesties betreffende (Washington, (AP) 4.12).

BESTUURSPERIODE VAN PRESIDENT BENESJ VERLENGD.

De bestuursperiode van den Tsjechischen President Benesj werd formeel verlengd volgens een verklaring, die in de Statenraad werd afgelegd door Premier Jan Smarek, namens de Tsjechoslowaakse Regering (Londen, (AP) 4.12).

Het nieuws van vandaag.

Hevige gevechten vinden plaats op het slagveld in het Noorden van Tunis waar de Duitsers op verwoede wijze hun houvast verdedigen en venijnige tegenaanvallen doen. De tegenaanvallen werden afgeslagen door de troepen van Generaal Anderson, doch deze schijnen nog niet in staat het volle gewicht van hun pantserwagens en artillerie in de strijd te kunnen werpen. De Geallieerden hebben vooral te kampen met het gebrek aan voldoende faciliteiten voor hun luchtmacht in Noord-Afrika.

De As daarentegen heeft vliegvelden te Bizerte en Tunis alsook op Sicilië en weet deze op doeltreffende wijze te gebruiken. Beide partijen hebben moeilijkheden met het aanvoeren van versterkingen en voorraden. De Geallieerden hebben lange en slechte wegen te hunner beschikking en de As moet haar schepen wagen over zee.

Hoe gevaarlijk dit is blijkt wel hieruit, dat de Geallieerden binnen twee dagen 10 vijandelijke schepen tot zinken wisten te brengen. Generaal Montgomery is nog steeds bezig met verkenningen bij El Agheila en van de Strijdende Fransen, die uit het Zuiden zouden oprukken, is niets meer vernomen.

De strijd in Noord-Afrika kan nog hard en moeilijk worden... (blz. 1).

Napels werd bij daglicht aangevallen door zware Geallieerde bommenwerpers, die ook de vijandelijke vliegvelden op Sicilië blijven bestoken (blz. 3).

In Rusland hebben onze bondgenoten een nieuwe stootkracht achter hun beide offensieven gezet en maken zij weer belangrijke voortgang. De verbinding van de Duitsers bij Stalingrad met hun achterland schijnt nu wel doorgesneden te zijn en alzo worden zij gesteld voor een groot bevoorradingsprobleem.

Een Russische strijdmacht schijnt nu ook op te rukken in de richting van Novocherkassk en Rostov, terwijl volgens Duitse berichten ook op de Kalmyk-steppen pittig gevochten wordt. Aan het Centrale front hebben de Duitsers ook genoeg moeilijkheden. Hun tegenaanvallen worden met grote verliezen afgeslagen door de Russen. En een bericht van de Franse radio zegt, dat Velikie Lukie thans helemaal omsingeld is door de Sovjets (blz. 3).

Op Nieuw Guinea zijn de Japanners er thans toe overgegaan hun troepen per valscherm van de nodige voorraden en ammunitie te voorzien. Van Guadalcanal worden patrouille-activiteiten gemeld doch de Noordamerikaanse Secretaris van Marine, Frank Knox, zeide, dat de Japanners wel weer terug zullen komen en op de gebruikelijke wijze zullen worden getracteerd (blz. 3).

HITLERS TECHNIEK VAN SLAVEN-ARBEID.

Het gebruik van Nederlandse arbeidskrachten door de nazies.

Adolf Hitlers machtigste dienaar in De Nederlanden is dezer dagen een man, genaamd Boening.

Naar George Franks een Staf-correspondent van Aneta, uit Londen seinde, is deze man nuttiger dan de Rijkscommissaris Arthur Seyss-Inquart, machtiger dan Generaal Friedrich Christiansen, de Commandant van de Duitse strijdkrachten in Nederland, gevaarlijker dan het Hoofd van de Stormtroepen Rauter en slimmer dan de Nederlandse nazieleider Anton Mussert. Want Boening is belast met het roven van alle Nederlandse arbeidskrachten door middelen uit te vinden om de Nederlandse nijverheid te vernietigen en besluiten uit te vaardigen waardoor duizenden uit Nederland worden gezonden naar Duitse werkkampen.

Boening pocht reeds, dat hij er in geslaagd is op zijn minst 250.000 Nederlanders naar Duitsland te deporteren of naar Franse fortificaties te dirigeren als een begin van uitgebreide plannen voor slavernij. Doch dit is een harde taak omdat hij zich altijd gesteld ziet voor de bittere weerstand van werkers en werkgevers. De invasie van Nederland bracht deze beide groepen nauw tezamen en inspireerde haar tot het brengen van enorme offers om het werk achter te houden in de fabrieken, die Hitler zouden kunnen helpen.

Eerst bepleisterde hij Nederland met opschikkerige aanplakbiljetten, waarop gedrukt stond: „Duitsland is een prachtig land. Kom en werk hier". Slechts enkelen vielen voor zulk een bedrog en zonden spoedig het bericht dat zij geen mooie zwarte wouden of romantische kastelen zagen aan de Rijn. Wat zij zagen waren miserabele zwarte barakken, onromantische kastelen van slavernij.

Alzo ging Boening ertoe over het probleem in de grond aan te vatten. Gedurende het eerste jaar van de bezetting werden zoveel grondstoffen door de Duitsers uit de Nederlandse fabrieken geplunderd, dat het werk bijna tot stilstand kwam. De eigenaars gingen echter voort hun werklieden gedeeltelijke lonen te betalen, zodat zij ongeveer 100.000 bedreven werkers maandenlang terughielden van de Duitse oorlogsinspanning ... tot in Maart laatstleden nieuwe regelingen der fabrieken beletten deze practijk voort te zetten.

Doch de Duitse autoriteiten in Nederland hadden al die tijd niet geslapen. Zij hadden gepoogd duizenden der minder gelukkige werklozen te dwingen naar Duitsland te gaan door hun noodgelden in te houden. Toen dit mislukte door de steun, die van alle kanten aan de werklozen werd gegeven, voerden de Duitsers het principe in, dat „zij die niet werken niet eten." Hierbij trokken zij de voedselrantsoenkaarten in van hen, die betrekkingen in Duitsland weigerden. Men schat, dat hierdoor 100.000 Nederlanders werden gedwongen Nederland te verlaten en naar Duitsland te gaan tot het einde van 1941.

Boening won zo de tweede ronde in de bittere strijd, maar het succes duurde niet lang.

Nederlanders, die in Duitsland werkten, werden spoedig berucht door de wijze waarop zij het werk vertraagden. De Duitse pers noemde hen „de luie, nutteloze Nederlanders die zo inferieur zijn aan de Duitsers". Slecht voedsel, slechte verblijven en oneerlijke deducties van het loon veroorzaakten spoedig ernstiger klachten dan het trage werk. Sabotage en andere weerstandsmethodes deden zich gelden en de Duitsers moesten toegeven, dat reeds 6 strafkampen waren gevestigd voor buitenlandse arbeiders.

Begin 1942 waren honderden Nederlanders ontslagen of hadden zij de plaat gepoetst. Een typisch voorbeeld van de moeilijkheden, die de Duitsers hebben, werd getoond in een fabriek te Schweinfurt waar van de 180 Nederlandse arbeiders 100 werden teruggezonden naar Nederland, 50 werden gevangen gezet op beschuldiging van sabotage en slechts 30 werden gehouden voor het werk.

De grote slavenjacht begon in de lente van 1942 toen Fritz Todt, Hitlers forten-expert, tengevolge van een „ongeluk" werd vervangen door Professor Albert Speer. Deze maakte Boening tot de echte grote slavenbaas voor geheel Nederland. Als een aansporing kreeg Boening van den Duitsen Minister van Arbeid te horen, dat de nazies op zijn minst 300.000 man van Nederland verwachtten.

Nieuwe regelingen overstroomden spoedig het land, waarbij arbeidsbeurzen werden veranderd in slavenmarkten. Door belangrijke materialen aan de fabrieken te onthouden producerde de Boening talrijke werklozen, die prompt naar Duitsland werden gezonden. Wie weigerde werd op een of andere wijze gestraft.

Maar Boening was niet tevreden met wachten tot de slaven in zijn net zouden vallen. In alle werkende fabrieken plaatste hij „sociale voormannen", die vertegenwoordigers van arbeiders moesten voorstellen, maar in feite spionnen waren om te zien welk teveel aan arbeidskrachten er was. Hierdoor werden nog vele ontslagen Nederlanders naar hem toegedreven en was hij weer in staat te rapporteren, dat op zijn minst 170.000 Nederlanders tegen eind Juni van dit jaar in Duitsland werkten. Velen waren in fabrieken, doch anderen kregen allerlei baantjes als chauffeurs en conducteurs van trams. Honderden boeren

werden naar de Oekraïne gezonden, alsook naar Polen en Oost-Duitsland. Duizenden werden gebruikt om de puinhopen op te ruimen die door de bombardementen van de Raf waren veroorzaakt. Sommigen zouden zelfs — volgens mededeling van Moskou — in Noord-Afrika werken of op convooien van de As op de Middellandse Zee, waar het door de aanvallen van de Geallieerde strijdkrachten nogal gevaarlijk schijnt te zijn.

Door het opeisen van machinerieën, welke koper, lood, zink, nikkel en zekere andere allooien bevatten, werden andere fabrieken ontdaan van alle metalen onderdelen, die naar Duitsland gezonden werden. Nog meer arbeiders werden uit hun werk verdreven, zodat Boening kon vertellen, dat in Augustus jongstleden ongeveer 250.000 Nederlandse slaven beschikbaar waren voor Duitsland.

Maar nog riep Hitler om meer. Gevolg: op 2 Augustus verschenen nieuwe regelingen met de laatste orders voor mankracht, die het buiten alle twijfel duidelijk maakten, dat Duitslands dringende vereisten de eerste plaats moesten hebben boven alle andere.

Op 22 Augustus zeide een besluit van Herr Sauckel, den Duitsen Commissaris-Generaal voor Mankracht, dat „met het oog op de mobilisatie van arbeiders in de bezette gebieden onder een nieuw systeem van mankracht voor Europa, alle arbeiders thans zullen onderworpen zijn aan een verenigde leiding. Het is thans nodig zowel een geschikte als een doelbewuste distributie van deze werkers te verzekeren om de noden van het Reich in mankracht te bevredigen met de grootst mogelijke opbrengst".

Tenslotte stelt Boening nu een onderzoek in naar Nederland 110.000 werkers, die slechts voor een deel van de dag in betrekking zijn. Zij zullen zeker de volgende slachtoffers zijn, terwijl de oproeping van Nederlandse vrouwen tussen de leeftijden van 18 en 40 jaar doet veronderstellen, dat ook zij spoedig zullen worden gesleept naar de verschrikkelijke slavenmarkten van de nazies met deze keuze: Sterf in Nederland of werk voor het „heersersras".

Curaçao.

H.M. DE KONINGIN SPREEKT.

Hare Majesteit de Koningin spreekt voor de radio voor alle Nederlanders op Zondagmiddag om 15.15 — 15.30 uur Curaçaose tijd. Misschien is deze rede te horen op de korte-golf 31.86 meter. Maandagmorgen om 7.15 —7.30 uur Curaçaose tijd wordt de rede heruitgezonden op de hier meestal goed hoorbare 16 meter band.

SINT NICOLAAS IS AANGEKOMEN.

In het diepste geheim arriveerde hedenmorgen in alle vroegte de Heilige Man uit Spanje, vergezeld van zijn Pieter op het vliegveld van Hato. Eetelijke afgeladen transportvliegtuigen kwamen mede.

De Heilige Grijsaard ten zeerste vermoeid van de lange reis heeft zich tot hedenavond op een landhuis in de omnucu teruggetrokken. Hedenavond echter zal hij zijn traditionele tocht langs de huizen ter beloning van goed en kwaad aanvangen.

Om ongeveer 20 uur wordt hij verwacht in het Katholieke Zeemanshuis in de Klipstraat. Vol verwachting klopt des zeemans hart.

STEENBERGHE KOMT.

Naar wij uit goede bron vernemen, zal Meester Maximiliaan Paul Léon Steenberghe midden dezer maand op Curaçao komen ter oplossing van verschillende scheepvaartproblemen. De Heer M. P. L. Steenberghe is voorzitter van de Nederlandse Scheepvaartmissie te New York en gevolmachtigde van Minister Pieter Adriaan Kerstens.

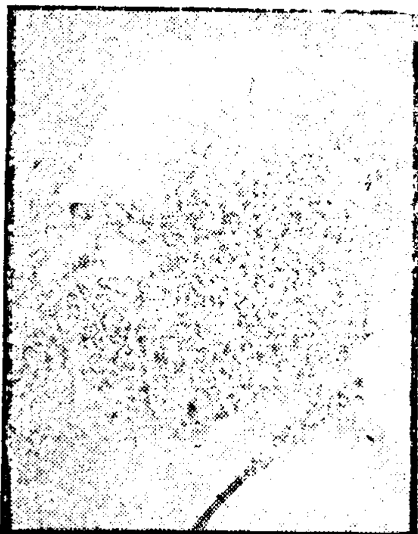
DE CHINEZENQUAESTIE.

Naar wij vernemen is de Chinezenquaestie gisteren tot een oplossing gekomen door bemiddeling van den Chinesen Consul-Generaal Pei Wei Lui. Een contract werd getekend, waarvan de voorwaarden te Londen waren opgesteld. Van de ongeveer 400 Chinezen geven er echter 350 de voorkeur aan niet bij de C.S.M. te werken. Van de anderen zijn er reeds enkelen aangemonsterd.

HET GOUDEN KLOOSTERFEEST VAN FRATER M. GERONTIUS.

Op Dinsdag 8 December as. — het Feest van O.L. Vrouw Onbevlekt Ontvangen — zal Frater Gerontius de vijftigste verjaardag vieren van zijn intrede in de Congregatie der Fraters van Onze Lieve Vrouwe, Moeder van Barmhartigheid.

Nadat Frater Gerontius in Nederland een tiental jaren bij het onderwijs was werkzaam geweest, vertrok hij in

Mei 1905 naar de Missie van Curaçao. Zijn grote aanleg voor de studie gebruikte hij om zich steeds meer bekwaam te maken voor het werk in de school. Grote verdiensten verwierf hij zich o.a. door zijn vier Spaanse Boekjes — een methode voor het aanleren van de Spaanse Taal op de Lagere School.

In December 1914 vertrok Frater Gerontius naar Aruba om in Oranjestad de Fraterschool te beginnen en er de eerste Overste te zijn van het nieuwe Fratershuis. In 1919 kwam hij weer op Curaçao. Twee maal werd Frater Gerontius door zijn confraters naar Nederland afgevaardigd om op het Generaal Kapittel de Fraters in de huizen van West Indië te vertegenwoordigen. Van 1932 tot 1938 was Frater Gerontius. directeur van het St. Thomascollege.

De Nederlandse Regering erkende zijn verdiensten voor het Onderwijs door hem te benoemen tot Ridder in de Orde van Oranje-Nassau.

Op het einde van 1936 werd Frater Gerontius ziek en moest hij ter verpleging in het ziekenhuis worden opgenomen. Na enige weken was er wel beterschap te bespeuren, maar het werk in de school was voortaan te zwaar. In Maart 1938 ging Frater Gerontius naar Nederland. Mogelijk zou verandering van klimaat genezing brengen. Een ernstig onderzoek van de doktoren wees echter uit dat volkomen genezing uitgesloten was, maar dat het tropisch klimaat het ziekte-proces niet zou verergeren. In October 1938 keerde de Frater weer naar Curaçao terug.

Sedert September 1941 verblijft Frater Gerontius voortdurend in het ziekenhuis, waar de Frater met veel liefde en zorg verpleegd wordt door de Zusters. Zijn hevige pijnen verdraagt de goede man met veel geduld en voorbeeldige onderwerping. Door gebed en offervaardig lijden blijft de eenvoudige Frater zijn medebroeders steunen in het werk aan de opvoeding der jeugd — trouw aan de Geloften die hem eens aan de Congregatie verbonden.

Frater Gerontius hoopt zijn Gouden Feest te vieren temidden van zijn medebroeders op het St. Thomascollege. Op Dinsdag 8 December is er van 17.15 — 18.30 uur voor iedereen gelegenheid om den Jubilaris te feliciteren in de spreekkamer van het St. Thomascollege.

„TOONTJE HEEFT EEN PAARD GETEKEND".

De Toneelvereniging Emmastad schrijft ons:

Het is het Bestuur van de Toneelvereniging „Emmastad" een genoegen toneelminnend Curaçao te kunnen aankondigen, dat er wederom een uitvoering in Club Asiento op handen is.

De interval gelegen tussen onze laatste voorstelling „De wrekende God" en deze aangekondigde is ditmaal wel zeer groot geweest, doch is voor een groot deel te wijten aan de verbouwing van Club Asiento, waarvan het toneel en directe omgeving een niet onbelangrijke vergroting hebben ondergaan. Dank zij dezer vergroting wordt het ons mogelijk gemaakt stukken van groter opzet en omvangrijker bouw ten tonele te brengen. Bij de opvoering van het thans op te voeren stuk is reeds dankbaar gebruik gemaakt van deze uitbreiding.

De keuze van de vereniging is ditmaal gevallen op: „Toontje heeft een paard getekend", comedie in 3 bedrijven, onderverdeeld in 6 acten, van Leslie Storm.

Wij achten ons zeer gelukkig deze bij uitstek zo amusante, doch tevens inhoudrijke comedie op Curaçao voor het voetlicht te kunnen brengen. Een ieder zal begrijpen, dat het, speciaal onder de huidige omstandigheden, niet gemakkelijk is aan goede en tevens voor ons gezelschap speelbare stukken te komen. Wij menen echter, dat wij met het opvoeren van „Toontje heeft een paard getekend" ten volle aan de wensen en de smaak van het publiek voldoen.

Als curiosum zij hier vermeld, dat dit stuk in bezet Nederland in 1940 en 1941 een zeer groot succes geboekt heeft en zelfs door twee toneelgezelschappen tegelijk werd gespeeld. Het is wel karakteristiek, dat dit soort stukken momenteel in Nederland gaarne gezien wordt, hetgeen tevens een bewijs is voor de goede smaak onzer landgenoten, die, moede van alle propaganda-stukken en -films, zich een avond verstrooiing zoeken bij dit kostelijk Engelse toneelwerk.

WAT MINISTER KERSTENS MEDEDEELDE.

Van Radio-Oranje.

Hedenmorgen om 7.15 uur sprak Minister Pieter Adriaan Kerstens voor Radio-Oranje, waarbij hij o.a. het volgende belangwekkende voor de zeevarenden mededeelde:

Een wijziging der gages is in intergeallieerde samenwerking vastgesteld met terugwerkende kracht tot 1 Augustus 1942. De officieren zullen naar het getal hunner dienstjaren „financieel" gepromoveerd worden ongeacht het vrijkomen van hogere plaatsen met dien verstande, dat zij de gage krijgen, waarop zij volgens de vastgestelde dienstjaren recht hebben zonder echter de werkelijke promotie.

De scheepsgezellen krijgen ƒ 15,— per maand meer. Het dek- en machinepersoneel krijgt voorlopig ƒ 9,— meer per maand, wijl er nog geen volledige overeenstemming bereikt is.

De ongevallenwet is verbeterd. Er is een regeling gekomen, waarbij het aantal werkuren is vastgesteld. Bij eventuele torpederingen zullen hogere en betere uitkeringen gedaan worden. In alle belangrijke havenplaatsen zullen verschillende reserve-ploegen gevormd worden. De eerste ter beschikking staande reserveploeg krijgt volle gage. De oorlogsbijslag is verbeterd.

Ook de vergoedingen aan het personeel onder de 21 jaar zijn verhoogd.

De commissie ter bestudering van de wachtgeld- en pensioenregeling hoopt spoedig daarmede klaar te zijn.

Tot slot sprak de Minister zijn tevredenheid uit over de medewerking, die hij van alle kanten, ook van de rederijen, mocht ondervinden bij de oplossing der verschillende quaesties.

Zodra wij de desbetreffende telegrammen ontvangen, zullen wij het gesprokene door Minister P. A. Kerstens vollediger weergeven.

VERENIGINGSNIEUWS.

— K.S.C.: Voetbal: 10 uur Sithoc — Excelsior; 15 uur Ecuador — E.D.O.; 16.30 uur Ajax — Caribe.

Grote krachtsontplooiïng van Sovjets.

De val van Stalingrad vrijwel gesloten.

Finse volk heeft genoeg van de oorlog.

RUSSEN RUKKEN OP NAAR ROSTOV.

De Britse Moskou-correspondent Harold Hing schreef: „Na tot 160 kilometer diep achter de Duitsers bij Stalingrad te hebben ingebeten is een machtige afdeling van het Rode leger in twee richtingen gezwenkt en rukt zij op langs de voornaamste spoorlijn ten Westen van de Don in de richting van Novocherkassk en Rostov." (Londen, AP) 5.12).

BELANGRIJKE VERBINDINGSWEG VAN DE NAZIES DOORGESNEDEN.

Berichten van het front delen mede, dat de Russische troepen de belangrijke weg in de buurt van Kalach op ongeveer 80 kilometer ten Westen van Stalingrad hebben doorgesneden. Men gelooft, dat deze weg een der voornaamste voorraadroutes is van het Duitse leger. Naar men zegt zou de weg zijn doorgesneden bij Vertiachy Dmtrievka ten Noord-Westen van Kalach en de coup wordt beschouwd als een belangrijke slag voor de positie van de nazies (Moskou, (AP) 5.12).

RUSSISCH MIDDAGCOMMUNIQUÉ.

Het Russisch middagcommuniqué luidt als volgt:

„In de nacht van 4 op 5 December zetten onze troepen in het gebied van Stalingrad en aan het Centrale front hun offensieven voort in dezelfde richtingen als tevoren.

In het fabrieksgebied van Stalingrad blokkeerden en vernielden onze troepen, die in kleine groepen opereerden, vijandelijke sterktepunten. 25 Blokhuizen en uitgravingen werden vernield. De Duitsers verloren meer dan 200 man aan doden. In een andere sector vernielden Russische artilleristen 3 Duitse kanonnen, 5 mortieren en 9 machinegeweerstellingen. Tevens ruimden zij ongeveer een compagnie van het vijandelijke voetvolk op. Ten Noord-Westen van Stalingrad waren onze troepen aan de linkeroever van de Don gewikkeld in offensieve operaties. De afdeling X verdreef de Hitlerieten in felle gevechten uit 20 blokhuizen en uitgravingen. De vijand liet ongeveer 400 doden op het slagveld. 7 Kanonnen, 2 mortieren, 19 ammunitie-opslagplaatsen, een draadloos station en andere oorlogsmaterialen werden veroverd.

In een andere sector viel een regiment van de vijandelijke infanterie onze stelling aan. De mannen van de afdeling X sloegen de Duitse aanval af. Vervolgens deden zij zelf een tegenaanval en wierpen zij de Duitsers terug.

In deze gevechten werden twee bataljons van de vijandelijke infanterie verslagen. Geweren, automatische geweren en andere materialen werden veroverd.

Ten Zuid-Westen van Stalingrad zetten onze troepen de opmars voort en bezetten verschillende vijandelijke gefortificeerde stellingen. Zij ruimden ongeveer 1500 vijandelijke officieren en manschappen op. 5 Tanks, 24 kanonnen, 10 mortieren en 57 machinegeweren werden vernield en ongeveer 60 blokhuizen en 40 uitgravingen verpletterd.

In een sector viel de vijandelijke infanterie de flank van een Sovjet-detachement aan. Door kanonvuur en antitankvuur vernielden de Sovjet-troepen 5 Duitse tanks. De Hitlerieten werden zonder dekking gelaten. Hun tanks geraakten onder het Russische vuur en zij lieten vele doden op het slagveld.

Onze troepen aan het Centrale front overkomen nog seeds de hardnekkige Duitse weerstand en zetten de opmars voort.

In het gebied ten Westen van Rzhev vonden felle gevechten plaats om een verkeersweg, die door de Sovjet-troepen wordt gehouden. De Hitlerieten waren van plan ten koste van alles deze uiterst belangrijke verbindingslinie terug te winnen.

De Sovjet-troepen sloegen alle vijandelijke aanvallen de een na de ander af en brachten den vijand hevige verliezen toe. De Duitsers verloren enkel aan doden 1000 man. 7 Vijandelijke tanks en 120 vrachtauto's werden vernield.

Ten Zuid-Westen van Naltsjik ontmoetten 6 Russische vliegers 11 Duitse gevechtsvliegtuigen. In een luchtgevecht brachten de Russische vliegers 4 neer en beschadigden zij nog 4 Duitse vliegtuigen. Al onze vliegtuigen keerden naar hun bases terug" (Moskou, (AP) 5.12).

LENINGRADS ONTZET IN ZICHT.

Londense waarnemers waren van mening, dat het niet uitgesloten moet worden geacht, dat de Russen een nieuw offensief zijn begonnen aan het Ilmen-meer, hetwelk beoogt Leningrad te ontzetten van de 16 maanden oude belegering der Duitsers en eventueel ook Finland uit de oorlog te slaan. Men beschouwde een dergelijke actie van het grootste belang in het kader van de gecombineerde oorlogsstrategie der Britten, Noordamerikanen en Russen. De Russen maakten in de vorige winter een goed begin toen men de Duitse legers bij het spoorwegknooppunt Staraya Russa opsloot. De genade-slag werd toen echter niet op zijn tijd toegebracht. De Duitsers van hun kant zijn nooit in staat geweest de Russische wiggen in deze sector, die op ongeveer 250 kilometer ten Zuiden van Leningrad ligt, onschadelijk te maken.

Het Duitse beleg rond Leningrad loopt van Schuesselburg in het Oosten naar het hoofdpunt ten Westen van Kroonstad, welke de toegangen over zee naar Leningrad beheerst. De Finse strijdkrachten die vanuit het Noorden aanvallen, hebben de omsingeling van Leningrad zo goed als geheel voltooid.

De verdedigers van deze stad werden gedurende de vorige winter tijdelijk van voorraden voorzien langs een spoorweg, welke men over het Ladoga-meer had aangelegd. De wegen over land werden gedurende de lente weder veroverd. Een krachtige Russische aanval in Westelijke richting zou de belegeringstroepen van Veldmaarschalk Günther von Kluge in een val nemen. De isolatie van Finland, dat reeds geruime tijd zijn voelhorens heeft uitgestoken naar een afzonderlijke vrede, zou dan tevens een aanvang nemen. Deze stap zou ook de mogelijkheid openen voor een Brits-Noordamerikaanse campagne om het Noordelijke gedeelte van Noorwegen te heroveren en de wegen over land te openen voor het aanvoeren van voorraden naar Rusland (Londen, (AP) 4.12).

STRIJD AAN HET CENTRALE FRONT.

Eddy Gilmore seint uit Moskou:

Een hevige uitputtingsoorlog woedde aan het koude Centrale front en bij de voorste posten bij Stalingrad waar de Duitsers de hevigheid van hun tegenaanvallen opvoerden met de steun van nieuwe versterkingen in wanhopige pogingen om de Russische offensieven tot staan te brengen. In geen enkele sector is enige belangrijke verandering voorgevallen, doch de Russen maakten weer nieuwe terreinwinsten bekend. Het Sovjet-middagcommuniqué zeide, dat de Duitsers verschillende duizenden manschappen verloren in de driehoek, die wordt gevormd door Rzhev, Velikie Luki en Vyazma. De strijd gaat nog door in de ruïnen van Stalingrad, waar men volgens de Russische berichten de gestadige uitroeïng van de Duitsers voortzet. De Russen deelden mede, dat zij ten Oosten van Velikie Luki tijdens een hevige strijd in de sneeuw zijn doorgebroken in de zwaar versterkte Duitse linies en verdedigingspunten.

Ook worden hevige gevechten gemeld ten Zuiden en Noord-Westen van Rzhev, waar het Rode leger hard toeslaat naar de sterke defensie-ring der Duitsers. Aan de gehele lengte van het front hadden de Duitsers versterkingen in de strijd geworpen; vele van deze reserves waren van ver uit de achterhoede gehaald, en moesten de strijd aanbinden met weinig of zonder enige rust. Velen zijn slecht geoefende speciale troepen, zoals bewakers van vliegvelden en cadetten-officieren.

„Rode Ster" zeide, dat het Noordelijke gedeelte van de grote boog van de Don, die Westelijk van Stalingrad gelegen is, van de Duitsers is schoon gemaakt. Deze doorgang wordt door de Russen, die langzaam vanuit het Noord-Westen oprukken, steeds nauwer gemaakt (Moskou, (AP) 4.12).

„DE OORLOG VERKEERT IN DE LAATSTE OVERWINNELIJKE PHASE".

Eduard Benesj, de ex-president van Tsjechoslowakije zeide in de Universiteit te Manchester, dat „de oorlog thans de laatste overwinnelijke phase is ingetreden" en dat „Roosevelt, Churchill, Stalin, Smuts en alle anderen deze mening huldigen". Hij drong er op aan, dat men aanvangt met de onmiddellijke voorbereiding van de wapenstilstandsvoorwaarden en gaf tevens als zijn mening te kennen, dat Frankrijk „opnieuw de wapenen zal opnemen aan de zijde der Geallieerden". Hieraan voegde hij toe:

„Wij zullen Frankrijk zo spoedig mogelijk aan de raadtafel van Europa verwelkomen". Ook zeide Benesj, dat het verzoek dat men eerst de oorlog winne en daarna de vrede, insluit, dat de Verenigde Staten van Noord-Amerika „besluiten zullen afstand te doen van hun traditionele politiek van Amerikaans isolationisme".

Hij voorzag evenwel de mogelijkheid „van een grote democratische twist omtrent de beslissing van het gedurende de vredestijd doorgevoerde isolationisme, gelijk zulks in de Verenigde Staten woedde toen de oorlog nog aan de gang was (Manchester, (AP) 4.12).

HET NOORDAMERIKAANSE OORLOGSCOMMUNIQUÉ.

Het communiqué, dat werd uitgegeven door het Noordamerikaanse Departement van Oorlog luidt:

„**Noord-Afrika:** Bij een aanval, die in een Zuidelijke sector werd uitgevoerd, hebben de Franse en Geallieerde strijdkrachten een aantal gevangenen gemaakt. Onze troepen, die in omgeving van Tebourba opereren, consolideren hun posities. Gisteren bombardeerde men bij daglicht de dokken te Bizerte.

Het vliegveld bij Tunis werd zowel bij dag als gedurende de nacht aangevallen. Onze gevechtsvliegtuigen voerden vluchten uit boven de voorste gebieden en boven de kuststreken tussen Gabes en Tunis. Nadere inlichtingen omtrent de luchtstrijd in de laatste drie dagen tonen aan, dat er 13 vijandelijke vliegtuigen werden vernietigd, behalve die, waarvan reeds melding is gemaakt. Van onze vliegtuigen worden er acht vermist" (Washington, (AP) 4.12).

ONLUSTEN IN HELSINKI.

Een bericht uit Moskou aan het Britse nieuwsagentschap zeide, dat volgens inlichtingen, die door Tass uit Stockholm vernomen werden, de politie het vuur geopend heeft op een betoging in Helsinki, welke tegen de oorlog gericht was. Hierdoor werden vele slachtoffers gemaakt. De menigte demonstreerde in het middengedeelte van de stad, waarbij men uitriep: „Weg met de oorlog" en „Weg met Hitler en zijn agenten" (Londen, (AP) 4.12).

CURAÇAOSE OVERHEID TOONT HAAR KUNDE.

Wie een idee wil hebben van het organisatie-vermogen van onze Curaçaose Overheid, had Zaterdagmorgen een kijkje moeten nemen bij de veerpont over de haven.

TOESTAND PATER DE BRUYN.

Naar men ons hedenochtend mededeelde, heeft Pater Irenaeus A. de Bruyn O.P. een rustige nacht gehad en is zijn toestand naar omstandigheden bevredigend.

ALLERLAATSTE NIEUWS

— **Londen:** De radio van Vichy zeide, dat volgens neutrale militaire kringen in Stockholm de Russische omsingeling van Rzhev en Velikie Lukie volledig is.

— **Londen:** De radio van Parijs zeide, dat 3 Geallieerde oorlogsschepen, 1 tanker en 13 vrachtschepen gisteren te Gibraltar zijn aangekomen.

— **Miami:** President Carlos Arroyo del Rio van Ecuador zal vandaag uit de Verenigde Staten vertrekken en naar Cuba vliegen. Gisterenavond zeide de President: „Er is geen andere weg om te kiezen dan die van de samenwerking tussen de Amerika's".

De President zeide onder de indruk te zijn van de verscheidene oorlogsindustrieën en de omvang van haar productie. De President zal nog Venezuela en Panama bezoeken na uit Cuba vertrokken te zijn.

— **Geallieerd Hoofdkwartier in Australië:** De Japanners pogen hun bestookte strijdkrachten in het gebied van Guna en Bona thans per valscherm van voorraden te voorzien nadat hun herhaalde pogingen om over zee versterkingen en voorraden aan te voeren zijn verpletterd door Geallieerde vliegtuigen. Meer dan 100 pakken werden boven de vijandelijke linies uitgeworpen, terwijl de Geallieerden voortgingen op het land en uit de lucht op de vijandelijke troepen in te slaan. Geallieerde gevechtsvliegtuigen en bommenwerpers deden tijdens de dag herhaalde aanvallen waarbij zij de troepen op de grond en de schuiten nabij de kust beschoten.

In het gebied van Gona drongen de Australische troepen op door moerassen en veroverden zij nog twee vijandelijke stellingen nabij de monding van een kleine rivier.

— **Moskou:** De Russische strijdkrachten, die ten Zuid-Westen van Stalingrad oprukken, hebben de Don overgestoken en opereren aan de Westelijke oever van de rivier dicht bij de eenheden, die de bocht van de Don ten Noord-Westen van Stalingrad bezetten.

Door het samenkomen van deze strijdkrachten zou het leger voor Stalingrad worden ingesloten in een driehoek, waarvan de Don de basis zou vormen en de spoorlijnen die ten Zuid-Westen en ten Westen van Stalingrad lopen de opstaande zijden.

„Rode Ster" meldde, dat een nieuwe Duitse linie, die de vijand gedurende de laatste dagen ten Zuid-Westen van Stalingrad versterkte, werd gebroken door het Russische offensief. Na de fascisten in de Noordelijke hoek van de Donbocht te hebben opgeruimd en daarna Peskovatka te hebben genomen keerden de Sovjets zich naar Sokarelka en Illarionovsky, die lichtelijk ten Noord-Oosten van Kalach liggen tussen de Don en de Wolga. Intussen trokken de Duitsers, die verslagen werden in de bocht van de Don, zich in Oostelijke richting terug om nieuwe linies te bezetten langs de corridor naar Stalingrad. Hier hebben op het ogenblik bittere gevechten plaats.

— **Londen:** Het Britse nieuwsagentschap zeide in een bericht uit Cairo, dat een slagschip en twee kruisers te Napels werden getroffen bij de aanval, die gisteren tegen de schemering door Noordamerikaanse Liberator-bommenwerpers werd uitgevoerd.

Bekendmaking.

Het Hoofd van het Bureau voor Sociale en Economische Zaken, hiertoe gemachtigd door Zijne Excellentie den Gouverneur, bij G.B. d.d. 12 September 1942 No. 5654, heeft bij Beschikking van den 2den December 1942 No. 2854, nieuwe maximumprijzen vastgesteld waardoor alle voorafgaande komen te vervallen.

Met ingang van den 2den December luiden deze prijzen als volgt:

A. Voor den kleinhandel op het eiland Curaçao:

1. Boter		
merk „Swift"	per blik van 10 lbs	ƒ 10.10
	per blik van 5 lbs	„ 5.75
	per blik van 400 gram	„ 1.10
	per blik van 200 gram	„ 0.57
	per ½ kg uitgewogen	„ 1.35
merk „Tulipan"	per blik van 10 lbs	„ 9.40
	per blik van 5 lbs	„ 5.—
	per blik van 1 lbs	„ 1.05
	per ½ kg uitgewogen	„ 1.25
2. Bruine Suiker	per ½ kg	„ 0.12
3. Cigaretten (Amerikaansche Import)	per doosje van 10 pakjes van 20 stuks elk	„ 3.80
	per pakje van 20 stuks	„ 0.425
4. Corned Beef		
merk Libby & Swift	per blik à 12 oz	„ 0.59
	per blik à 8 oz	„ 0.40
merk „Hereford"	per blik à 12 oz	„ 0.51
alle andere merken	per blik à 12 oz	„ 0.55
	per blik à 8 oz	„ 0.40
5. Gedroogde en gezouten visch	per ½ kg	„ 1.10
6. Kippeneieren	per stuk	„ 0.18
7. Lucifers		
merken „Sweet Life", Fire Chief" en „Ohio"	per pak van 10 of 12 doosjes	„ 0.25
alle andere merken	per pak van 10 of 12 doosjes	„ 0.20
8. Mais	per kg	„ 0.25
	per „cana"	„ 0.19
9. Maismeel	per „cana"	„ 0.23
10. Melk in blik		
merk „Ideal"	per blik van 14½ oz	„ 0.27
	per blik van 6 oz	„ 0.14
alle andere merken	per blik van 14½ oz	„ 0.26
	per blik van 6 oz	„ 0.13
11. Red Snapper	per kg	„ 1.15
12. Rijst		
Surinaamsche rijst	per ½ kg	„ 0.20
Amerikaansche rijst	per ½ kg	„ 0.32
13. Witte Suiker	per ½ kg	„ 0.16
	per zakje van 5 lbs	„ 0.725
14. Zaklantaarnbatterijen (alle maten één-cellige batterijen)	per stuk	„ 0.28

B. Voor den groothandel op het eiland Curaçao:

1. Boter		
merk „Swift"	per kist van 6 blikken à 10 lbs	„ 50.35
	per kist van 12 blikken à 5 lbs	„ 57.40
	pef kist van 48 blik. à 400 gr.	„ 43.60
	per kist van 100 bl. à 200 gr.	„ 47.60
merk „Tulipan"	per kist van 10 blik. à 10 lbs	„ 78.30
	per kist van 12 blik. à 5 lbs	„ 50.—
	per kist van 50 blik. à 1 lbs	„ 44.40
2. Bruine Suiker	per baal van 100 lbs	„ 7.80
3. Gedroogde en gezouten visch	per kist van 100 lbs netto	„ 62.—
4. Gezouten varkenskoppen		
geimporteerd uit Amerika	per vat van 200 lbs	„ 59.75
geimporteerd uit Argentinië	per vat van 200 lbs	„ 37.50
5. Gezouten varkensstaarten		
geimporteerd uit Amerika	per vat van 100 lbs	„ 43.85
geimporteerd uit Argentinië	per vat van 100 lbs	„ 40.50
6. Melk in blik		
merk „Ideal"	per kist à 48 blikken à 14½ oz	„ 10.90
	per kist à 96 blikken à 6 oz	„ 10.90
alle andere merken	per kist à 48 blikken à 14½ oz	„ 10.55
	per kist à 96 blikken à 6 oz	„ 10.50
7. Witte Suiker	per baal van 100 lbs	„ 11.80
	per baal v. 20 zak. à 5 lbs elk	„ 12.75

Het publiek wordt nogmaals dringend verzocht van iedere poging om tegen hoogere prijzen dan bovenstaande te verkoopen kennis te geven aan het Bureau voor Sociale en Economische Zaken Scharloo 76 telefoon 1842.

Het Hoofd van het Bureau voor Sociale- en Economische Zaken

4902

Jan Greshoff over den Kunstenaar in Oorlogstijd.

Wij lezen in „Knickerbocker":

Jan Greshoff is enkele dagen geleden, vergezeld van zijn vrouw, uit Kaapstad in New York aangekomen. Het eerste dat opvalt bij deze ontmoeting sedert hij in 1939 uit Nederland naar Zuid-Afrika vertrok, was dat hij, hoewel zijn haar grijzer is geworden, precies dezelfde is gebleven. Bij de eerste woorden, die men met hem wisselt, merkt men op, dat hij zijn aanstekelijke geestdrift, zijn grote levenslust en zijn verwarmende belangstelling heeft behouden.

Gedurende het vraaggesprek, dat wij met hem hadden, trof ons voorts, dat Greshoff zijn heilzame critische scherpte evenmin heeft verloren. Persoonlijke aangelegenheden wilde hij liever niet bespreken. Hij is vooral geboeid door het vraagstuk: wat de taak is van den intellectueel in oorlogstijd. „Maar laten wij dan eerst", zo begon hij, „dat woord „intellectueel" verbannen, en ons beperken tot wat kunstenaars, schrijvers in oorlogstijd, voor hun land kunnen doen.

„Naar mijn mening is de belangrijkste dienst, welke zij kunnen bewijzen de handhaving van het peil. In tijden van nationale nood voelen wij allen de neiging een soort algemeen vriendelijke toon aan te slaan, wat zeer begrijpelijk is. Vroeger toonden wij openlijke afschuw voor domme Nederlanders. Op het ogenblik zijn wij van nature geneigd ze als Nederlanders te aanvaarden, maar men moet niet van ons eisen, dat wij hen nu plotseling niet meer dom vinden. Zo is het ook met het vak."

„Ik heb op het ogenblik een zeker zwak voor alles wat in het Nederlands geschreven wordt en ik moet mijzelf geweld aandoen om critisch te zijn, maar voel het niettemin als een plicht. Een slecht boek, een slecht gedicht blijft slecht, ook in oorlogstijd. Het is zelfs een groter gevaar in oorlogstijd dan ooit te voren. Onze Nederlandse gemeenschap, zo verspreid levend over de gehele wereld, heeft geen openbare mening meer, en de bestaande weekbladen zijn in gebreke gebleven leiding te geven aan het geestelijk leven.

„Een kenmerkend voorbeeld voor deze verwarring der geesten is de bijval die 'Hollands Glorie' van Jan de Hartog geoogst heeft. Het is een langdradig, gedeeltelijk sentimenteel, gedeeltelijk onwaarschijnlijk maakwerk, waar ieder psychologisch inzicht aan ontbreekt. Het is misschien te begrijpen, dat het grote publiek in Nederland op zulke leesstof aanvliegt, maar dan is het weer onze plicht om critisch te waarschuwen.

„Critisch te zijn is, zoals ik al zei, vooral nu een ondankbaar en onaangenaam werk. Wanneer wij ons hart en onze neiging volgden, zouden wij ook graag alles mooi, prettig, goed en aangenaam vinden. Het is bovendien hoogst onplezierig om landgenoten, als wij buiten het vaderland zijn, onaangename dingen te zeggen, maar wij moeten nu meer dan ooit bedenken, dat mensen van minder belang zijn dan beginselen en waarden. In mijn speciale geval is het om de letterkunde te doen, om wat wij vroeger hoogstelden hoog te houden. Ik heb er namelijk ernstig bezwaar tegen wanneer onze nationale ellende door de middelmatigheid wordt uitgebuit om zich een positie te veroveren, welke zij in normale tijden nooit zou kunnen bemachtigen.

„Het grote gevaar voor ons bestaat hierin, dat wij enerzijds geen innerlijk contact meer hebben met het vaderland en dat andererzijds in de Nederlandse kolonies in den vreemde, die als kleine afgesloten dorpen zijn, het provincialisme hoogtij viert. Voorts moeten wij waken tegen de invloed, welke het wonen temidden van een vreemd volk altijd op ons heeft. Ik heb sedert het uitbreken van de oorlog tal van Nederlandse kolonies in het buitenland bezocht, en werd telkens getroffen door de vele landgenoten, die zich niet meer behoorlijk in hun 'moerstaal' konden uitdrukken. Taalverraad is een vorm van landverraad [1]). Ik woon van begin 1927 buiten Nederland; dat is langer dan vele anderen, die hun taal doorspekken met de zonderlingste barbarismen, en toch heb ik nooit moeite mij in behoorlijk Nederlands uit te drukken. Slecht spreken is dus altijd een quaestie van luiheid of aanstellerij.

„Er wordt mij over het algemeen nog te veel en te nadrukkelijk over ons goede Nederlanderschap gesproken. Voor mij is dat een vanzelfsprekendheid. Het enige wat wij te doen hebben, is de waarde van ons Nederlanderschap, onze waarde voor de Nederlandse gemeenschap in en door ons vak te bewijzen. Om op de letterkunde terug te komen: waar er geen critiek is om ons op de vingers te tikken, moeten wij onze zelfcritiek tot het uiterste opvoeren. Onze verantwoordelijkheid is veel groter geworden, en het enige waarmee wij ons rechtvaardigen kunnen is: qualiteit. De taak van wat wij den 'intellectueel' noemen is dus kort en goed deze: onbaatzuchtig het allerhoogste te geven, waartoe hij in staat is."

[1]) En niet alleen in het buitenland; het half-Nederlands, dat door velen hier gesproken en geschreven wordt, geeft nog veel meer te denken. Het blad „Knickerbocker" zelf mocht trouwens zijn Nederlandse afdeling ook wel eens beter schrijven: **de Prins** als het **den Prins** moet zijn, **hun** als **er haar** moet staan; een blad „hoofdartikel"

NEDERLAND.

DE „ISAAC SWEERS".

Men schrijft ons van marine-zijde:

Tijdens de droeve Mei-dagen van 1940 was het schip nog in aanbouw bij de Koninklijke Nederlandse Scheepsbouw Maatschappij „De Schelde" te Vlissingen. Het gelukte echter, magnetische mijnen en vliegtuigbommen ten spijt, om het schip door de Nederlandse sleepboot „Zwarte Zee" te doen wegslepen naar Engeland. In Engeland werd alras met de bouw voortgegaan en zo kon dan Hr. M.'s „Isaac Sweers" in Juni 1941 officieel in dienst gesteld worden. Reeds in het najaar van 1941 vertrok het schip naar de Middellandse Zee, teneinde zijn plaats in te nemen in een der meest actieve torpedobootjager flotiljes, onder commando van Sir Louis Mountbatten. In December 1941 onderscheidde deze flotilje zich in de Nachtactie tegen de Italiaanse vloot nabij Sicilië. Hr. Ms. „Isaac Sweers" werd daarbij eervol vermeld.

In het voorjaar 1942 bevond de torpedobootjager zich in de Indische Oceaan.

In April 1942 werd het schip gesignaleerd in Zuid-Afrika, waar het naar verkregen inlichtingen deel nam aan de actie tegen Diégo Suarez op Madagascar.

November 1942!

Het offensief in Libye verloopt goed. Het offensief in Frans Noord-Afrika wordt ingezet en wordt een succes. Kon...... en mocht de „Isaac Sweers" daarbij ontbreken? Hij heeft ook niet op dit strijdtoneel gemankeerd! Hij deed zijn plicht en vertegenwoordigde op waardige wijze onze Koninklijke Marine totdat het noodlot hem trof.

Hr. Ms. „Isaac Sweers" is niet meer. Hij ging verloren bij de actie tegen Noord-Afrika, en heeft een schone bladzijde toegevoegd aan de geschiedenis van Neerlands Koninklijke Marine. Daarvoor zullen wij allen hem steeds dankbaar blijven.

P. J. B. RUYS DE PEREZ †.

Eerste luitenant vlieger P. J. B. Ruys de Perez is door de Duitsers in Nederland geëxecuteerd.

VICE-ADMIRAAL HELFRICH ONDERSCHEIDEN.

De Engelse Koning heeft Vice-admiraal Coenraad Emile Lambert Helfrich op Buckingham Palace ontvangen en hem de orde van Knight Commander in the Order of Bath verleend. Na afloop hiervan heeft Vice-Admiraal Helfrich de Engelse pers ontvangen. Hij zeide in deze hoge onderscheiding een eerbewijs aan de Koninklijke Nederlandse Marine te zien.

De Vice-Admiraal legde de nadruk op het feit, dat Nederland nog vóór Engeland en Amerika de oorlog aan Japan verklaarde. Men vroeg den Heer Helfrich waar de Nederlandse vloot zich thans bevindt. Het antwoord: „Overal, doch het grootste gedeelte is in het Verre Oosten; sommige eenheden in de Indische Oceaan onder Admiraal Sommerville, andere in het Zuidwestelijke deel van de Stille Oceaan onder MacArthur."

En verder: alle beschikbare Nederlandse marine-eenheden hebben deelgenomen aan de landingsactie op Madagascar. Hij zeide ook nog, dat de „De Ruijter" en de „Java" tegelijkertijd getorpedeerd zijn door een grote overmacht van Japanse kruisers.

FILM

„Rage in Heaven", die aan het einde van deze week in het theater West-End gedraaid wordt, is een prachtige speelfilm. In deze film is er niet gestreefd naar een goedkope sensatie van moordpartijen en andere van dergelijke narigheden, doch men heeft getracht een boeiend verhaal weer te geven, waarin men ook in alle opzichten wonderlijk wel is geslaagd. De film draagt alzo het karakter van gedeeltelijk een boeiende liefdesgeschiedenis en ten dele een spannende detective-verhaal, terwijl zij tevens getuigt van ruime kennis en een gezonde fantasie. Zal het geheimzinnige in het verhaal hetwelk bij velen nog zeer geliefd is, leiden tot het aanschouwen van deze rolprent, niet minder zal bij anderen als stimulans gelden de namen, die aan deze film verbonden zijn, zoals James Hilton, de auteur van het verhaal, W. S. van Dijke II, die de film regisseerde alsook de drie hoofdpersonen, die de bekende driehoek moeten vormen: George Sanders, Ingrid Bergman en Robert Montgomery. Een werkelijk prachtig spel wordt geleverd door zowel elk der spelers afzonderlijk, als door de drie in het geheel.

Aan „Rage in Heaven" zal het dan ook, voor zover wij bioscoop-bezoekend Curaçao kennen, niet aan belangstelling ontbreken.

JOODSE DIENST IN SURINAME.

Woensdagavond had in de Portugese Synagoge een plechtige dienst plaats van beide Joodse gemeenten, een dienst, die een rouwkarakter droeg, doch die ook elementen bevatte van ononderbroken opmars naar een betere toekomst. Alle Christelijke kerken verenigden zich in sympathie met de Joden.

ALLE BINNENSCHEPEN GESTOLEN DOOR DE DUITSERS.

Alle Nederlandse binnenschepen zijn door de Duitsers gerequireerd, zonodig verbouwd en ter beschikking gesteld van het Duitse economische leven".

EEN VRESELIJK ONGELUK!

Op Dinsdag, 1 December, zijn twee Nederlandse vliegers te Jackson (Massachussets) bij een oefenvlucht doodgevallen: instructeur luitenant P. van Erkel (die enige weken geleden met een Noordamerikaanse was getrouwd) en sergeant G. M. Schieveen. De lijkdienst heeft Donderdag onder grote belangstelling plaats gehad.